

Genesis 1:2-13

De eerste 3 scheppingsdagen

1 het huis

2 de bewoner

3 de Bouwer

Gemeente,

In den beginne schiep God de hemel en de aarde. We zagen vorige keer dat scheppen het tegenovergestelde is van evolutie. Evolutie is een lang geleidelijk proces. Scheppen is wonderbaarlijk, in één machtswoord iets tot stand brengen. Dan zou je je aan de andere kant ook af kunnen vragen: maar waarom schiep God dan niet in één keer een kant en klare hemel en aarde. Waarom heeft God er toch 6 scheppingsdagen over gedaan? Je zou daarop misschien kunnen zeggen dat het als met een gordijn. Als je een gordijn op hebt hangen op één strook dan zie je nauwelijks hoe het gordijn eruit ziet, welk patroon het heeft. Maar als je het gordijn breed uittrekt in 6 banen dan zie je veel beter wat het patroon is dat erin zit. Nu laat het zo dan zijn. God legt het gordijn van Zijn scheppingswerk breeduit in 6 dagen. Zodat wij des te beter kunnen zien welk patroon erin zit. Hoe mooi en weldoordacht het is.

Want in 6 scheppingsdagen heeft God de geschapen aarde, die woest was, leeg en duisternis over de vloed. Woest: niets wat er leefde en woonde. Het woord wordt vaak voor een woestijnvlakte gebruikt. Ledig, eigenlijk zonder vorm en zonder iets wat opviel. Duisternis over een vloed. Dus één grote watervlakte. Modderpoel. Maar in zes dagen zal dat gaan veranderen. Misschien kun je zeggen: dat de Geest Gods zweeft over de wateren wekt verwachting dat er wat gaat gebeuren. God zal die onbewoonbare modderpoel maken tot een veilige plaats voor de mens om te wonen. En dat vindt vooral de eerste drie dagen zijn beslag. God maakt de mens een veilige, bewoonbare plaats, waarin het hem aan niets ontbreekt.

1 het huis

Er zij licht. Licht is nodig om te leven. Om te zien, om te kunnen groeien is licht nodig. Voor planten en mensen. Eerste levensvereiste.

Het is al vaak opgevallen dat het licht er is voor de zon en de andere sterren. Wij kunnen ons niet voorstellen dat het, zonder techniek, licht is als de zon niet schijnt. Maar het is onderdeel van het Bijbels getuigenis dat God alles Zelf in Zich heeft en maakt en doet. In het boek Openbaringen staat van de nieuwe hemel en nieuwe aarde dat daar geen zon en maan nodig is want de heerlijkheid Gods is haar licht en het Lam is haar Kaars. Kijk, God gebruikt meestal middelen, hulpmiddelen. God gebruikt nu de zon om licht te laten zijn, eten om ons in leven te houden, de Bijbel om ons geloof te geven en te onderhouden, medicijnen om ons genezing te geven. Daar moeten wij ons ook aan houden. God bindt ons

aan de middelen. Het is God verzoeken als je in leven wil blijven zonder te eten. Als je wil geloven zonder Bijbel te lezen. Als je beter wil worden, maar geen medicijnen wil gebruiken. Maar God staat er boven. God is bij machte om het zonder te doen. En Hij is bij machte om de middelen hun werking af te nemen. God is bij machte om alle middelen die er zijn, Bijbels, eten, medicijnen hun werking te ontfeggen: het werkt niet, het heeft geen nut. Wij zijn en blijven afhankelijk. Daarom: bidden voor je eet, voor je medicijnen inneemt, voor je Bijbel leest. Maar als God het niet zegent, heeft het geen enkel nut. O onze vanzelfsprekendheid en afgoderij. Maar God kan het zonder doen. Hij kan genezen zonder medicijnen, kan geloof onderhouden zonder Bijbel als iemand in strafkampen zit en zijn Bijbel is afgenomen. Als iemand tegen God inleeft zoals Paulus, God kan rechtsstreeks in grijpen. Daar mogen wij het nooit op aan laten komen, maar God is bij machte. Opdat wij hoop zouden hebben, te allen tijd. Ook als wij niets meer zien en niets meer hebben. O onze moedeloosheid en wanhopigheid.

De tweede dag schiep God het uitspansel. Als het ware was de aarde tot nu toe een huis waarvan het platte dak op het fundament lag. Dus geen ruimte om te wonen. Nu zorgt God door te spreken ervoor dat dat dak zich verheft en zich als een koepel uitspant boven de aarde die nog een modderpoel is. Maar zo komt er dus wel ruimte om te kunnen wonen. En het uitspansel zal zorgen voor de regen. Dat de aarde niet verdrogen zal, maar uit de wolken van het uitspansel regen zal krijgen.

Je ziet hier trouwens dat de Bijbel de taal der aanschouwing spreekt. Dat betekent dat de Bijbel geen natuurkundige uitspraken doet over de dampkring en het heelal. Maar het beschrijft zoals je het ziet: het uitspansel is net een koepel, een halve cirkel die boven je is. Zo staat er ergens in Handelingen dat het land het schip naderde. Dat is geen natuurkundige uitspraak want het land nadert het schip natuurlijk niet, het schip nadert het land. Maar als je op een schip vaart dat zie je ahw het land dichterbij komen. De taal der aanschouwing wordt wel genoemd.

De derde dag maakt God dat die modderpoel bewoonbaar wordt. God laat het water bij elkaar stromen en komen en dat zijn de zeeën. En de rest is droge grond, dus daar kunnen mensen gaan leven. Dat is een veilige plaats voor de mens om straks zijn voeten weg te zetten en te wonen te werken en te leven.

En God spreekt en er komen planten die vrucht dragen en bomen die vrucht dragen. Volgens vers 29 is dat bedoeld als voedsel voor de

mens. Voor de zondeval had de mens alleen vegetarisch eten toegewezen gekregen. Dus God zorgt hier op de 3^e dag voor het voedsel dat de mens nodig zal hebben.

Dus deze eerste drie dagen heeft God gezorgd voor een veilig, bewoonbaar huis voor de mens. Licht, ruimte onder de hemelkoepel, grond onder de voeten, voedsel om te eten. Alles gereedgemaakt voor de mens. Straks kan en zal de mens het voor hem klaargemaakte huis binnengeleid worden. Een prachtig, veilig, bewoonbaar huis. Toen wel ja. Wat een verschil met nu. De aarde. Géén prachtig, veilig, bewoonbaar huis meer. Maar soms een gevaar voor de mens. Dan is er droogte waardoor mensen uitdrogen en sterven. Ergens anders bespringt de zee het droge met overstromingen. 1953, tsunami's, Japan. En ipv voedsel is er hongersnood. De aarde is lang niet overal en altijd een bewoonbaar huis. Dan hier, dan daar sterven mensen, kinderen, baby's door droogte, overstromingen of hongersnood.

2 de bewoner

Hoe komt dat? Kijk, als de evolutietheorie waar zou zijn, is dat eigenlijk geen vraag. Hoe dat komt? Ja, dat is altijd al zo geweest. Die struggle for life was er altijd al. En als je de perioden van de dagen oprekt tot miljoenen jaren precies hetzelfde. Dan zijn altijd al planten, bomen, en dieren gestorven. Dat zat er dan gewoon altijd al in, dat is met het leven op aarde gegeven.

Maar als de schepping waar is, dan ziet het er heel anders uit! Hoe komt dat, dat de aarde niet meer dat veilige huis is voor de mens en wat leeft? Omdat de mens de deur opengezet heeft voor de dodelijke en dodende machten. Omdat de mens zelf de poort naar de afgrond geopend heeft om satan binnen te laten met zijn verwoestende invloed. Omdat de mens Gods toorn heeft opgewekt.

Gemeente, wat leren wij hieruit? Dat zonde afschuwelijk is. Dat zonde ondankbaarheid is. Zonde heeft heel veel kanten aan zich: hoogmoed, begeerte, zelfzucht. Maar in dit licht springt er één aspect wel enorm uit: zonde is ondankbaarheid. Zoveel gekregen te hebben, zo vorstelijk behandeld te zijn, en dan: zo ondankbaar zijn.

Je vader en moeder betalen je trouwlocatie met buffet. Laten alles neerzetten om je een prachtafavond te bezorgen. En jij komt binnen en slaat alles kort en klein en tegen de vlakte: ondankbaar.

Je vader en moeder hebben je huis betaald en ingericht. En jij komt binnen en laat expres de kraan openstaan om alles onder te laten stromen: ondankbaar,

Zonde: ondankbaarheid. Vernielen wat een goeddoend God voor je geluk heeft klaargezet. Is dat niet om je voor te schamen, van te schrikken, een walging van te krijgen, pijn over te voelen? Dít hebt u Mij gedaan zegt God, Dit hebt u Mij gedaan zegt God. Zou je je niet schamen, zou je niet schrikken van jezelf? Of leven we losjesweg door? Hoe lang al? Op de vlucht, doorgereden na misdrijf. En als je dan straks gepakt wordt? Gearresteerd en voor Gods rechterstoel gebracht?

Als je de HEERE leert kennen dan kan het niet anders of je gaat je schamen. Schamen voor God. Je gaat schrikken, schrikken van jezelf. Je krijgt een walging van jezelf, wat ben ik voor een mens. Je voelt pijn, pijn dat je God dít aandoet. Dat je GóD dit aandoet. Zonde is geen kleinigheid, zonde is geen pech hebben of misstapje, zonde is geen ding waar excuus voor is. Zonde is ondankbaarheid. Wie de HEERE kent voelt pijn, schaamte, schrik en walging.

Zonde is ondankbaarheid. Dat gaat zelfs nog verder als je de HEERE kennen mag. Dan is God zo goed geweest dat Hij je Zijn Zoon gaf, Zijn Geest, het geloof, het kindschap, allemaal om je gelukkig te maken. En nog zondigen! Ondankbaar. Tegen zoveel hogere goedheid nog. Je pijn wordt alleen maar meer, je smart, je schaamte. En je verwondering: HEERE, dat U het met zo'n mens uithoudt. Dat U zo'n mens niet wegstuurt. Die omringd met zoveel goedheid toch ondankbaar is en blijft.

Wat een verschil met die éne Mens: God, Die mens werd: Jezus Christus. God liet Hem alles ontbreken. Heel de schepping keerde zich tegen Hem. De zon trok zijn schijnsel in, de kleren werden Hem van het lijf gerukt, Hij hongerde en dorste. God onttrok Zich aan Hem. Geen feestzaal maar een kerker, geen bereide maaltijd maar martelwerktuigen naar lichaam en ziel, geen goedheid van God, maar toorn en vloek. Daarom zal er eens zijn een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Een veilig huis. Prachtig bewoonbaar. En....het grootste: het volk dat daarop wonen zal, zal het niet stukmaken. Dat volk is verlost van ondankbaarheid. Dat is het grootste. HEERE, daar zorgt u dat ik niets stuk kan maken, dat ik U niet ondankbaar kan zijn. Daar ben ik geen gevaar meer voor uw lof en mijn eigen levensgeluk en zaligheid. Daar hebt U gezorgd dat ik eeuwig veilig wonen zal. Dat kostte U Uw Zoon, de Zoon Zijn leven, de Geest Zijn lange, moeilijk werk, maar U zorgt ervoor. Daar zal Uw volk wonen naar Uw raad. En ik zal er niets kapot kunnen maken. Zult u daar zijn? Dan hebben we hier in beginsel geleerd tot Zijn eer te leven. Gewassen in Zijn dierbaar bloed.

3 de Bouwer

God schiep het licht, het uitspansel met de wolken, de zee en het droge als aparte plaatsen en het voedsel. God schiep dat alles. God sprak en het was er. Hij bepaalde dat. Dat geeft ons aan: wolken, zee, droogte zijn geen zelfstandige machten. Maar God staat erboven. Hij bepaalt en regeert over dat alles. Regen, droogte, zee en aarde staan onder Zijn gezag. Het moet alles doen wat Hij wil. Dat roept ons tot gerustheid, afhankelijkheid en gehoorzaamheid.

Allereerst tot rust. Regen, droogte, zee en aarde staan onder Gods gezag. Vooral vroeger was het mensenleven doortrokken van onzekerheid en angst. En in alle heidenvolken zie je dat terug. Dat mensen angstig zijn. En daarom offers brengen. Aan de wolken, aan de zee. Om die machten gunstig te stemmen. Zelfs mensenoffers werden en worden gebracht. Om de wolken weer tot regen te bewegen, om de zee tevreden te stellen dat zij niet meer overstromen zal. Mensen hebben in het heidendom gesidderd voor de grillen van de natuur. Angst gehad. Offers gebracht. Maar de schepping leert ons: rust mijn ziel, uw God is Koning. Hij beheert het al. Niets kan iets doen buiten Zijn wil om. Alles staat onder Zijn gezag om alle dingen mee te laten werken ten goede. Om zondaren te roepen tot inkeer en geloof. Om gelovigen te louteren en te heiligen. Rust mijn ziel, in God. Hij heerst over alles. Om het dat doel te laten dienen. Rust in Gods wil en Zijn macht. En de angst, de paniek, de onzekerheid voor wat er gebeurt verdwijnt. Want het regent niet, het is niet droog, het gebeurt niet, maar God zorgt dat het regent of droog is en dat er iets wel of niet gebeurt.

Maar het tweede is: het roept ons tot afhankelijkheid. Ons, moderne mensen. Die geneigd zijn om het gevoel te hebben dat wij alles onder controle hebben. Droogte? Dan beregenen we wel. Overstromingen? Daar hebben we dijken tegen aangelegd. Voedseltekort? We bewaren in silo's en koele opslagruimtes en komen nooit iets tekort. Wij hebben alles in handen en vangen alles op. Ons kan niets gebeuren? Droogte, hongersnood, overstroming in Nederland? Dat geloof je toch zeker zelf niet! Totdat God laat merken: Ik sta erboven. Ik beheer alles en alles staat onder Mijn gezag. En in 1995 moet heel de Bommelerwaard ontruimd worden omdat de Waal door kan breken. En in 2007 zit heel de Bommelerwaard zonder stroom omdat Apaches tegen aan vliegen. Als God even knipt met Zijn vingers ligt heel Nederland plat. Laat staan als Hij met Zijn vuist op tafel zou slaan..... dan ligt heel West Europa in crisis en overstroming of hongersnood. De HEERE is God! Hij gaat en staat over alles! Morgen kan alles achterover liggen: economie, welvaart, veiligheid, gezondheid. In plaats dat gij zeggen zou: indien de HEERE wil

zullen leven en dit of dat doen..... En dat niet te beseffen is zonde. Is Godontering, is zelf op Gods troon menen te zitten.

Ten derde gehoorzaamheid. God schiep het licht, het uitspansel, de zee en het droge, en het voedsel. Hij sprak en het was er. Als het ware: de lucht, het water, de planten en bomen gehoorzaamden Zijn stem. Waren compleet en direct daar waar Hij hen hebben wilde. Doen niets tegen Zijn stem en gezag in.

En dan stellen Psalm 95 en Psalm 24 de vraag: en hoe is dat met u, jou en mij? Met de mens? Als alle elementen moeten doen wat God hen opdraagt, hoe zit het dan met ons? Past ons dan niet bij uitstek gehoorzaamheid? In het koor van alle scheppingswerken is de mens geroepen mee te zingen en mee te spelen. In harmonie met alle elementen die God onderworpen zijn. Dat is ook passend. Dat de mens, geschapen, afhankelijk, zich onderwerpt aan God, de Almachtige, de Schepper.

En dat nog veel rijker dan de elementen, want die hebben geen gevoel, geen hart. Die zijn net robots die bestuurd worden. Die kunnen geen hart, geen liefde aan God tonen. Maar de mens, de mens die is geroepen tot gehoorzaamheid met een hart, met liefde, met verlangen. Veel rijker en voller dan dat de elementen dat doen. Kijk, als je als vader een bestuurbare auto hebt die precies doet wat jij wilt, is dat leuk. Maar als je een kind mag hebben dat doet wat je als vader fijn vindt en helpt vraagt: mag ik nog wat voor u doen? Dat is wel wat anders dan zo'n bestuurbare auto. Dat is meer waard. Want dat is liefde, afhankelijkheid. De gehoorzaamheid van de mens is geroepen om veel voller te zijn dan de onderworpenheid van de elementen. God vraagt een hart, liefde, verlangen. Om in dat hele scheppingskoor de mooiste uitkomende stem te zijn.

Maar.....als God luistert naar ons leven, dan hoort Hij een schrille, schelle, lelijke klank die alles ontsiert. Juist de mens is het enige schepsel dat God gehoorzaamheid ontzegd heeft en ontzegt. Niet naar Hem luistert. Eigen zin en wil doet. Vind dat dat moet kunnen. Daar niet zo zwaar aan tilt. Maar rustig tegen God in gaat. Keer op keer. En als die mens al doet wat God gebiedt.....moet God dan soms zeggen: ja, voor de lijkt het wat, maar Ik zoek liefde, verlangen, je hart. Als je bidt, Bijbel leest, in de kerk zit: waar is je vreugde, je verlangen, je hart, je zuiverheid? Dat vraagt de HEERE! Daar heeft Hij recht op. Anders is het toch niet vreemd als God een keer zegt: Ik haal die valse stem weg uit Mijn orkest. Die mens onteert en ontsiert Mijn schepping. Hij is de enige die valse klanken voortbrengt en het bederft. Ik haal hem weg. De mens, Ik gaf

Hem alles wat hij nodig had, maar hij wil Mij niet gehoorzamen.

Wat een verschil met de Heere Jezus. Hij bleef gehoorzaam. Hij diende Zijn God tot het einde toe. Van harte. Al trok God al Zijn zorg voor Hem in. Wij hebben alles wat ons hartje begeert en wij zeggen Hem gehoorzaamheid op, maar Jezus had niets meer Hij bleef gehoorzaamheid volbrengen. Hij wel. Als Enige. Gevend Zijn leven, stortend Zijn bloed. Toen het licht duisternis werd, de aarde Hem uitstootte, de hemel Hem niet ontving, honger en dorst Hem kwelde. De wereld was met God verzoenende. Om zondaren Zijn beeld gelijkvormig te maken. Om zondaren die ene trek te geven: verlangen om God te dienen. Om naar Hem te luisteren, om Hem te eren. Om er te zijn, te leven, talenten, gaven en genade te gebruiken om Hem te eren. Dé wezenstrek van leven met de HEERE is en blijft: wat wilt Gij dat ik doen zal! Verlangen deze goede God te dienen, te eren. Dat ik naar mijn scheppingsdoel zal mogen leven. Je gaat Zijn wetten spellen, Zijn wil liefkrijgen, Zijn eer bedoelen. Om zondaren Zijn beeld gelijkvormig te maken. Zondaar, kom tot Hem.

Maar zal een zondaar dat doen? Komen tot Christus? Is hij daar geen vijand van? Is hij daar niet te wantrouwend voor? Dan maakt Paulus een heerlijke toepassing van Gods scheppingswerk in II Corinthe 4:6. Paulus zegt daar. Kijk, het was zo donker voor die eerste dag. Geen straaltje licht pure duisternis. Maar God sprak en het was licht. Er was geen licht, maar God liet het licht schijnen. Dan is God ook bij machte om duistere harten te verlichten. Harten zo donker dat zij God niet kennen. Zijn wet niet, Zijn Evangelie niet, Zijn heerlijkheid niet. Totaal niet. Zoals er voor de 1^e scheppingsdag geen straaltje licht was, zo is er geen straaltje licht in onze harten. Totdat God het licht laat schijnen. Zijn licht laat schijnen in mensenharten. En Zijn heerlijkheid vult je hart. Je ziet Zijn heerlijkheid, voelt Zijn majesteit, erkent Zijn gezag, gelooft Zijn genade, vertrouwt Zijn Woord, leeft met Hem. Zo is God. Dat doet Hij. Hij alleen. Hij volkomen. En Hij heeft geen lucifer van ons nodig, geen lichtstraaltje voor die tijd. Hij doet het. Leg je maar voor de HEERE neer. HEERE, gun leven aan mijn ziel, HEERE, geef licht van U te kennen.

Amen.